

EDINOST

„EDINOST“
Ishaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torkih, četrčkih
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 8. uri jutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . 5.— . . . 7.—
za vse leto . . . 12.— . . . 15.—
Naredilno je plačevati naprej na naročbo
brez priloge naročnine se sprava se
ozira.
Zoslužne številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 20. št.,
izven Trsta po 25. št.

Oglasi se račune po tarifi v petiti; za
naslove z debelimi črkami se plačuje
preost, kolikor obsega navadnih vrst.
Poslana, osmrtnice in javno zahvale,
mači oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravitelj ulica Molino pri-
soto hšt. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst. Odprta reklama-
cija se proste poštnine.

glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč!

Izvajajte posledice!

IV.

Paralelno z mnogomenjenim člankom v „Slo-
vencu“ se vijejo in gibljejo tudi izvajanja gosp.
dra. Ivana Šusteršiča na shodu katoliškega poli-
tičnega društva v Ljubljani minole nedelje.

Dr. Šusteršič je eden najagilnejših in naj-
energičnejših voditeljev konservativne stranke na
Kranjskem. Kolikor se da sediti sedaj, ima mož
lepo prihodnost pred seboj. To naše menenje je
podkrepljeno še posebno po dejstvu, da se je glede
svoje politične kakovosti — kar povdarja dobro
tudi „Slov. Narod“ — mnogo spremenil na — bolje,
odkar sedi v državnem zboru. To je dobro zna-
menje. Znamenje je to, da si mož ne zatiska tr-
masto oči in ušes, marveč, da se daje počevati
od vsakdanje skušnje. In s tem je le pridobil
ogromno, da je v šumeče in paneče vino svojega
prvega ognja prilil potrebne množino vode trez-
nega mišljenja in računjanja z dejstvi. Dr. Šuster-
šič je rad skakal preko ojnje v prvem času. Ako
pomislimo dobro, se ne bodemo čudili temu. Mož
je, rekli bi, skočil kar naravnost iz mladeniške
dobe učenja notri v sredino vrtinca političnih, na-
rodnih in strankarskih bojev. Mnogo je bilo dima
in bojnega krika okolo njega, in ni čuda, da je
bilo obzorje megleno nad njim in da tudi vid mu
ni bil bister in čist.

Takrat smo mu bili očitni nasprotniki in iz
ozirov na veliko škodo, ki jo je trpela narodna
stvar vsled domačih bojev, smo obžalovali neredko,
da je ravno ta mož, se svojim vročim temperamen-
tom in svojo pretirano ambicijo, ki ni bila v pra-
vem razmerju — recimo kar naravnost! — z leti
njegove dobe in z njegovim delovanjem dotedanjim
v naši narodni javnosti, prišel do tolike veljave
in do tolikega vpliva v konservativni stranki.

Danes treba spremeniti sočbo o tem možu.
To moramo pripoznati lojalno. Že njega nastop na
vseslovenskem shodu je pričal, da se je dr. Šu-
steršič naučil računati z razmerami, da ni ostalo
brez utisa nanj občevanja z možmi, utrjenimi v
ognju parlamentarnih in narodnih borb. I njemu
se je razširilo obzorje gori na Dunaju. Dvigniv-

šemu se na više stališče politikov, videti se mu
je moral tudi njemu vendar la preizkus tisti ne-
srečni domači boj. Ne recemo, da bi se bil za las
izneveril programu stranke, ki mu je poverila svoje
zaupanje, ali v presojanju stvari je postal treznejši.
Pogled mu je postal jasnejši, da vidi, da se no-
bena stranka ne sme odtežati oziroma na ukupnost
naroda, posebno pa v dobah borbe za obstanek
naroda.

Spoznovati je jel sovražnika in videl je, kje
nam je iskati zaveznikov? In uveril se je lahko
ob epohalnih dogodkih od sestanka državnega
zboru pa do danes, da mi avstrijski Slovani mo-
remo odbiti silni naval tujinstva le rama obrami,
v bratski slogi od plemena do plemena in v bratski
slogi v plemenih samih. Prekričeči se bili ti
dogodki, da ne bi mu bili vzbudili spoznanja, kako
neizmislno bi postopali mi Slovenci, ako bi se
prepirali in pretepali med seboj radi uredbe do-
mače hiše, dokler te hiše — nimamo! Ali ako bi
se rovali med seboj, ne mené se zato, da nam
streha gori nad glavami.

Videl je, kako splošno je prodrlo spoznanje,
da treba najprej zagotoviti ukupnost in potem še
le določati o podrobnostih v tej ukupnosti. Videl je,
kako so se stisnili skupaj Čehi rama obrami — od
zastopnika naroda konservativnega in naprednega
mišljenja pa do ponosnega plemiča —; videl je,
kako je Poljak jel iskati obrambe pri brata Čehu
pred zasramovanji zbesnelih sovražnikov; videl je,
kako se se združila vsa slovanska plemena v par-
lamentu, videl je epohalno slavje v Krakovem!
Vse to je videl in vse to ni ostalo nanj brez utisa
in prišel je na shod katoliškega društva in pove-
dal je v lepi besedi o vsem: kar je videl, kar je
vedel, kar je opazoval, kar je spoznal in o čemer
se je uveril.

Označil je svojim somišljenikom pravo prav
sedanjih velikih bojev in njihov postanek, in po-
vedal je lojalno in naravnost — dasi se mu je
bilo bati, da ne ugodí s tem marsikateremu so-
mišljeniku svojemu —, da so ti boji tako nevarne
npravi, da zahtevajo na naši strani zdrelih mož,
ki umejo svojo dolžnost v teh kritičnih dnevih. A
dr. Šusteršič je tudi natanjčno označil to dolžnost:

„Saj bi me ne bil nikoli, ko bi ne bil stopil
baš na korenino.“

„Ali pa, ko bi ne bilo ondi spredaj te sitne
Rozike, ali ni tako, strijc?“

„Ti si šegava, Marjanica. Teda veš kaj, to
dekle mi zares ne gre iz spomina in prav rad bi
govoril jedenkrat žujo — neka tajnost je, Marja-
nica — prav rad bi govoril z njo.“

„No, vi imate že svoje skrivnosti, strijc. no
pa tisto se že lahko zgodi, da govorite z njo,
morda pride kaj te dni k meni, saj se moží sedaj.“

„Kako?“

„Da, moží se, vzame Rohnetovega, vašega
tekmeča v borbi in zelo pripravljaje za svate.“

„Tako, tako... veš kaj, Marjanica? Predno
bode svatba, vsejedno bi rad govoril z njo...“

„Dobro, povabim jo, strijc!“

Toda še isti dan se je nenadoma udrila Ba-
lohi kri in naglo je moral priti duhovnik, da mu
prinese poslednjo pomoč.

Ko je izvedela Rozika, kaj se je zgodilo z
Balohom, jela jo je še bolj peči vest, da je ona
kriva njegove smrti, ako uarje zares; svojo obljubo
pa je morala izpolniti Šimnu, da postane njegova

da opuščamo med seboj bratovske prepire ter da
se združimo v krepko jedinstveno vojno, zlojni v
borbi proti zavistnim in krivičnim nasprotnikom. A
povedal je tudi, kako je možno tako združenje:
da pozabimo, kar je bilo! In je dostavil še, da
treba vse poskusiti, da meramo pripravljati biti celo
do osebnih žrtev v ta namen, da pride de zloge
med domačima strankama.

V veliko zasluge šteje me dru. Šusteršiču, da
je tako odkrito in lojalno govoril lastni stranki,
da je je opozoril na rek: Noblesse oblige! Kon-
servativna stranka je močnejša, ona mora začeti s
poskusi za spravo!

Mi pa ne vemo drugega, nego da izrazimo
iskreno željo, da bi konservativna stranka izva-
jala posledice po izvajanjih lepega članka v „Slo-
vencu“ od dne 17. t. m., še posebno pa, da bi se
odzvala rodoljubnemu pozivu dra. Šusteršiča na
shodu katoliškega društva v Ljubljani minole ne-
delje!

Saj se ne zahteva od nikogar, da se odpove
svojim načelom, svojim nazorom in svojemu pro-
gramu. Ali zahtevamo toliko rodoljubnega, požr-
tvovalnega samozatajevanja, da omogočimo našim
poslancem skupno delo, dokler bude v nevarnosti
narodna skupnost, naša ukupna hiša domača!

Ne porušite nam nikar blažilne vere, da je dr.
Šusteršič se svojim govorom postavil temelj slo-
venski zloznosti, katera posledaja bodi jeden stebrov
oni zloznosti, ki so si jo jeli slednjičgraditi — av-
strijski Slovani!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 23. decembra 1897.

Iz delegacij. Avstrijska in ogerska delega-
cija sti dovršili včeraj svoja posvetovanja. Ta zad-
nja seja avstrijske delegacije je bila važna, ker je
od večine in manjšine došlo do izjav, ki so bile
odmev notranjih bojev v Avstriji. V imenu Nem-
cev je podal posl. Gross izjavo, da v Avstriji ne
pride popred do miru, dokler ne bode zadoščene
„skromnim“ zahtevam Nemcev. Slovani vemo le
predobro, po kakem kroju je ta zmernost. Jezi-
kovne naredbe naj bi se odpravile, večina zbor-

in tako je bilo baš pripravljeno vse za svatbo, ko
se je raznesel glas, da Baloha umira. V neki
temni slutnji se je odpravila v vas in ustopila pri
Balohi.

Andrej je slonel v postelji in silno je bil
spremenjen. Ko se je bližala Rozika njegovi pe-
stelji, je čitalo njegovo oko v njenem licu, kar mu
je hotela razkriti in smehljaje je položil svojo
trudno roko na njeno lepo glavico.

Rozika in Marjanica sti se spustili v jok,
bolnik pa je, kakor prošinjen isti hip neko pro-
roško slutnjo, uprl svoje oko v lice Rozike, njegov
obraz je prosil žarek tajne radosti in od njego-
vih ust je dahnilo nekaj kakor:

„Moja h...!“ toda zamrl je glas na teh ust-
nih, kajti z besedo je ušla preko ust tudi An-
drejeva duša.

Tri dni je zvonilo Andreju in vse tri dni si
je prizadeval vaški misar, da bi pogodil orjaško
krsto, naposled pa je le naredil preozko in pre-
kratko, vaje je bil krst le povprečne velikosti.
(Zvrätetek).

PODLISTEK.

8

Atlet.

Spisal Ivan Fajdiga.

Andrej se je zopet zavedel in se je dvignil
od tal s pomočjo Šmna. Molčé se je podal proti
domu, pri tem pa uprl svoj očitaželi pogled v Ro-
ziko. Ta hip je čutil, da je ona zares njegova ne-
srečna usoda.

Nekaj tednov po tem dogodku Andreja ni
bilo na vas, bodisi, da ga je bilo malo sram, ali
da se je v resnici zelo pohabil o padcu, najbrže
pa je bilo oboje. Doma mu je stregla skrbna Mar-
janica in včasih šla ga je gledat po strani, ko je
sedel nekamo zamišljen ob mizi in je zil pred-se;
zdel se jej je nekako izpremenjen v poslednji čas.

„Strijc, strijc, vi mi še obolíte nazadnje in
saj sem vam pravila tedaj, da ne hodite na trav-
nik!“

„Ne bodi sitna, Marjanica, ko pa ni ničesar!“

„Seveda, ničesar! Vi se pač delate tako, ker
vas je sram, da bi vas, orjaka, kak tu-le naših
zamogel premagati. Glejte, in vendar vas je, ne-
sreča je hotela tako.“

nice naj bi se razšla, v državi naj bi se etabliralo zopet nemško nadvladje, in liberalna klika naj bi zopet svobodno zajemala iz lonca države — prilivali pa naj bi le Slovani, in sicer tako pridno, da bi ne zmanjkalo nikdar v loncu! Dr. Gross je sicer pritrđil milostno predlogu poročevalca Dumbe glede kvote, predlogem glede carinarstva pa bi mogel pritrđiti le pod tem pogojem, da se glede pogodbe z Ogersko ničesar ne določi na podlagi §. 14.

Za Grossom je prišel govornik desnice, vitez Jaworski, ki je podal znamenito programatično izjavo. Ta izjava odgovarja drugim izjavam desnice iz zadnjega časa in je nov dokaz popolne solidarnosti skupin na desni.

Tudi delegat Jaworski je izjavil, da večina le težkim srcem privoli v uporabo §. 14. Želela je, da se stvar reši parlamentarnim putem. Desnica je storila vse, da omogoči pravilno rešitev. Ona torej ni kriva, da ni možna taka rešitev. Samozatajevanjem in požrtvovalnostjo je delala na to, da se da državi, kar jej gre, in čaka lahko z mirno vestjo na sodbo državljanov in zgodovine. Tako hoče tudi v bodoče delovati za moč in ugled države. Iz tega jedinega razloga se ne bo upirala uporabi §. 14. za začasno nagodbo, ako bo ista pravična in primerna gospodarskim razmeram. Vse to pa le v predpostavki, da si vlada pozneje in naknadno zadobi parlamentarno dovoljenje in da ostane ta uporaba §. 14. le izjema. Desnica je viharne odobravalna izvajanja Jaworskega, v znak popolnega soglasja vse desnice. Od nemške strani sta še govorila delegata Kaiser in Hofmann Wellenhof. Izborna jima je odgovarjal delegat dr. Herold in jima je zaklical, da jezikovne naredbe se ne smejo premeniti nikdar brez privoljenja Čehov, kajti potem bi skrbeli Čehi, da ne nastane mir.

Minister za vnane stvari, grof Goluhowski, je odgovoril na neko interpelacijo delegata Hofmanna Wellenhofa radi vedenja častnikov bosanskega polka v Gradci; potem je še prijavil delegaciji zahvalo cesarjevo na pekazani udanosti in požrtvovalnosti.

Vsklikom presvetlemu cesarju je zaključila delegacija svoje razprave, vsprejemši vse predloge proračunskega odseka.

Tudi ogerska delegacija je završila včeraj svoje razprave.

Jezikovno vprašanje na Češkem. Ker se je bila raznesla vest, da vlada Gautscheva izda nove jezikovne naredbe, s katerimi se premene Badenijeve naredbe v sporazumljenju z Mladocēhi, izdala je parlamentarna komisija češkega kluba komuniké, v katerem izjavlja, da je povsem neosnovana rečena vest, ter da klub vztraja pri resolucijah in načelih, izraženih minole nedeljo na shodu zaupnih mož čeških.

Avstro-Ogerska in Nemčija. Splošno indignacijo je vzbudila pri vseh poštene mislečih tista drznost, s katero so nekateri člani državnega zbora nemškega utikali svoje nosove v naše avstrijske notranje stvari, in s katero so hoteli prisiliti celó vlado nemško, da bi energično pritisnila na avstrijsko vlado v prilog avstrijskim Nemcem. Ker pa take zahteve značijo preziranje najnavadnejih ozirov, ki jih je dolžna država državi, ni mogla nemška vlada drugače, nego da je po svojih zastopnikih najodločneje odklonila vse te in slične insinacije Pangermanov. In je še poučila te poslednje, da ravne eni se svojimi nezmisljimi zahtevami otežujejo stališče avstrijskim Nemcem. Sedaj pa je avstrijski minister za vnane stvari, grof Goluchowsky, sporečil nemškemu državnemu tajniku, pl. Bülowu, svojo najiskrenejšo zahvalo na tem, da je odločno odklonil vsako utikanje v avstrijske stvari.

Različne vesti.

Prihodnje izdanje našega lista izide že jutri, v petek, ob 3. uri popoldne, mesto v soboto zjutraj.

Še enkrat epozarjamo na bežično veselico, ki je priredi dekliška šola družbe sv. Cirila in Metoda v dvorani Slovanske čitaonice (Via s. Francesco št. 2) dne 26. grudnia 1897 ob 6¹/₂ uri zvečer.

Rodoljubi, stariši šolske mladine in vsi, ki se brigajo za napredek slovenske dece, naj pokažejo tudi to pot svoje zanimanje. Ne smemo se plašiti ni gmočnih žrtev, ako s tem koristimo milemu narodu.

Ker je dohodek namenjen v nabavo potrebnih učil, vabimo na obilno udeležbo. Veselica se bode vršila v sledečem vsprejedu: 1. Volarič: „Slovan na dan.“ dvoglasna pesem. 2. „Nagovor.“ 3. Hladnik: „Vesna.“ dvoglasna pesen. 4. F. Weissenhofer: „Pastarica iz Lurda.“ igrokaz v petih dejanjih. Med posamičnimi akti se bodo izvajali sledeči dvoglasni spevi s spremljevanjem glasovirja: Volarič „Slovenskim mladencam.“ „*“ „Popotnik.“ „*“ „Vabljeni ptič.“ Klaič: „Uspavanka.“ Hudevernik: „Božična.“ 5. Jezušček v dražbi angeljev, živa podoba: Vstopnina 30 nov. — za otroke 15 nč. Sedeži po 20 nč.

Okolica v mestnem svetu. V seji našega mestnega sveta od minole nedelje sti bili na dnevnem redu dve stvari, velevažni in zanimivi za našo okolico. Namreč: volitev Nabergojeva in vprašanje policijske službe po okolici.

O aferi Nabergojevi je poročal asesor Parovel v imenu juridiške komisije. Poslednja je dobila namreč nalog od mestnega sveta, naj prouči vprašanje, v kakem razmerju je gospod Nabergoj do mestnega sveta sedaj, ko je državno sodišče odobrilo veto tržaškega namestništva proti sklepu mestnega sveta, katerim se je bila izvolitev Nabergojeva proglasila neveljavno. Poročilo juridiškega odseka povdarja vnovič pravico avtonomnih korporacij, da smejo odločati popolnoma neodvisno o veljavnosti volitev svojih členov. Vendar je tako milostno to poročilo, da pripoznava dovršenim činom odloke imenovanih oblasti. Vzlic temu pa prihaja do jako čudnega zaključka. Mesto da bi pripoznalo volitev veljavno, izjavlja rečeni odsek, da je sedanje stališče gospoda Nabergoja jednako stališču takih svetovalcev, ki imajo sicer certifikat o svoji izvolitvi, a jim ta poslednja še ni potrjena. V tem smislu predlaga odsek, naj se volitev Nabergojeva izroči zopet verifikacijskemu odseku 5 členov. Sedaj vas prosimo, sodite sami! Verifik. odsek je predlagal svojedobno, naj se volitev potrdi, kar gospodje tega odseka gotovo ne bi bili storili, ako bi ne bili prepričani popolnoma, da se je volitev izvršila zakonito, namestništvo, ministerstvo in državno sodišče so se izrekli Nabergoja v prilog, a sedaj imajo ti gospodje zopet toliko poguma, da hočejo začeti znova s to — „komedijo“; s „proučevanjem“ volitve Nabergojeve, smo hoteli reči! Tu se pač neha vse! Ali hočejo mar sedaj najti v volilnih spisih kakih hib, katerih popred ni bilo? Skoro si moramo misliti tako. In kake malenkostni so ti ljudje! Poročilo govori vedno le o „gospodu“ Nabergoju, dočim je običaj, da se člani zbornice nazivljaje z „onorevoli“, tudi če njih volitev še ni potrjena. Opravičenim ogorčenjem je vskliknil svetovalec Dollenz med čitanjem poročila: „Onorevole, morate reči!“

Proti predlogu odseka je izvrstno govoril svetovalec Ivan Gorup. Povdarjal je vso odločnostjo, da zauj in tovariše je volitev Nabergojeva veljavna in mu ne treba več nikakih komisij. Omenjal je, da je verifikacijski odsek predlagal v prvič, naj se volitev potrdi. Mestni svet se je upiral, ali vse više instance so mu dale krivo. Kaj naj bi sterilna druga komisija? Storitni bode morala, kar je storila prva. A tudi ni bilo nikakega rekurza proti volitvi Nabergoja. Mestnemu svetu pride zopet isti predlog, da se volitev potrdi. To je zgolj potrata časa. Najbolje je, da se volitev kar potrdi, že z ozirom na to, da je 1. ekraj že toliko časa brez zastopnika.

Med vsem govorom in po govoru g. Geriupa je nganjala galerija svoje surove „spase“. Zbornica pa je — seveda — vsprejela predlog verifikacijskega odseka, in je s tem dala — to treba reči kar naravnost — javno pohujšanje. Kajti sedaj res ne vemo več, da-li v Trstu še kaj veljajo: volilna morala, zakoni, izreki najviših sodnih oblasti, in slednjič — svoji lastni izreki. Verifikacijski odsek je proglasil volitev zakonito, a sedaj se zvijajo in zavijajo gospodje, da bi požrli svoj lastni izrek! Kam smo prišli?! (Zvršetak pride.)

Silvestrov večer. Kakor vsako leto, povabi i letos naš „Tržaški Sokol“ svoje prijatelje in tržaške Slovane sploh, da v bratski slogi sprovedemo zadnje ure pojemajočega, ter storimo korak v novo leto. Več o pravem času.

„Primorski list“ katolikom laške narodnosti. Tretja in četrtasličica se glasiti:

Programa našega lista smo se vedno držali. Prepričani smo, da bi se vam pod uredništvom m. č. g. Slavca ali preč. msgr. Mahniča ravno tako odgovarjalo. Seveda je bil politični program „Amica“ takrat še le v glavicah nadebudnih slovenskih (I) in italijanskih študentov „komunalnega“ gimnazija v Trstu. Sicer pa: mari ni „Pr. I.“ vsaki krivični napad na slovensko ljudstvo ali na duhovščino nevstrašeno odbijal tudi pred vami? Ni-li n. pr. častiti gospod Slavec podpisal v zadnji št. našega lista omenjene spomenice slovenske duhovščine v Trstu? Zaamo, da tudi on obzvoja Slovincem sovražno pisavo „Amica“.

Zato pa vas pomilujemo, da posnemate tudi vi svoje brezvestne sorojake v tem, da nas nazivljate: „mangia-italiani“ in „persone venute dal Nord-Est“. Slično piše vaše framaonsko časopisje: „Prete, venuti dalle montagne turbare la quiete delle nostre pacifiche provincie“. Ne poznate ukaza našega Zveličarja: „Pojdite po vsem svetu in učite vse narode“. Ali kako si razlagate vi te besede?

Kedaj so kranjski duhovniki-prišleci storili le za las krivice kakemu Italijanu? In da ne bi bilo onih „persone venute dal Nord-Est“, bila bi zlasti v tržaško-koperski škofiji v duševnem eziru puščava v pravem pomenu besede. Odvzemite vse iste, polovica škofje je brez duhovnikov. Sploh naj so prišle osebe od „Nord-Est“ ali „Sud-West“, s tem ni še prav nič dokazanega! Sram vas bile takih argumentov!

Mi pozdravljamo veseljem vsako katoliško gibanje tudi mej Italijani (list „Avvenire“, alo na polemiko!). Razume se, da to v tem veči meri delajo tudi naši škofje. Saj ravno oni gotovo želé pravega, krščanskega duha mej vsemi narodi svoje škofje. Verjamemo radi, da je podjetje „Amica“ ravno tako blagoslovljeno, kakor svojedobno in še večkrat, podjetje našega lista. Vendar se pa v narodnem oziru ne moremo strinjati s pisavo imenovanega lista, kakoršna je bila dolej in je še zmerom. Saj tudi vi sami priznavate, da „io non sono stato sempre d'accordo in tutto e per tutto col suddetto periodico“ in da ta v narodnem oziru le „generalmente“ spolnuje (sic!) pastirski list Premilostljivega. Mar mi vse grajamo? Grajamo le, kar je graje vrednega. Sicer pa, mar ne spravlja „Amico“ ravno s tem, da dela propagando za odpravljenje slovenskih propovedi v tržaških cerkvah, ker se mu glede sv. Antona, hvala Bogu, ni ugodilo, prečislano osebo nadpastirja v nadsprotje proti samemu sebi? Kaj pa da, „Tergestine“, le odgovorite si!

O Rojanskih zadevah smo zadnjič spregovorili, pri tem ostanemo. Niti pičice ne preključimo!

Kar se tiče „Edinosti“, vam radi priznamo, da ta list nikakor ni načelno katoliški list. V tem smo jedini!

Da pa je „Edinost“ v narodnem eziru pravična in da se bori za narodne pravice, ki pristujejo Slovincu po vsakem in tudi še posebej po krščanskem pravu, trdimo opetovano, sicer pa smo pohvalili „Edinost“ v neki števi. „Pr. I.“ le v toliko, kolikor povsem zasluži, da je nazreč „olikkaa“ v polemiki. V tem oziru stoji uprav „Amico“ s svojimi „calunnie, ingiurie, insinuazioni e — punte ferme“, daleč, grozno daleč za „Edinostjo“.

Da se razumemo, vam povemo, da za enkrat zaustavimo polemico z „Amico“-m. Ako bo le ta v narodnem oziru pravičen, pridružimo se mu tudi mi z največim veseljem v boju proti židovskemu liberalizmu.

Če bode pa „Amico“ ali kdo drugi še nadalje delal propagando za odpravljenje kake slovenske propovedi, še nadalje našemu ljudstvu prepovedoval moliti v materinem jeziku, ga še nadalje preziral v cerkvi, še nadalje krivično napadal slovenskega duhovnika, ali iskal italijanske večine tam, kjer je ni, tedaj bodite pripravljeni, da ne bodemo molčali: ampak vihteli bomo demokracije in resnice svetli meč do zadnjega zdihljeja!

Da ste mi zdravi, caro Giusto!

Tržaški duhovnik.

„Jedinstvo“ „Piccola“. Spljetsko „Jedinstvo“ piše: „Piccolo“ se je razveselil, da pejde namestnik dalmatinski na Češko. Čujte sedaj logiko: V

„Piccolo“ in v ostalih italijanskih listih bilo je večkrat citati izmišljotino o namestniku dalmatinskem, da je pretiran slovanski strankar in torej sovražnik italijanašev. Sedaj pa, ko naj bi odšel na Češko, se je kar razveselil „Piccolo“, seveda radi Nemcev, razveselil se je in napisal je, da g. David stopi na prste Čehom z sredstvi glasovitega Kollerja. Znano je, kdo je bil Koller. Da udusi češko gibanje, pošiljal je svoj čas cele bataljone vojakov kmetom na vrat; zapiral je po vrsti češke novinarje in rodoljube, pošiljal je jih pred nemške porote. Isti „Piccolo“, kateremu je bil David do včeraj pretiran Slovan, ker gre tu za Italijane, pričakuje sedaj od istega Davida, da se postuži Kollerjevega tiranizma proti Čehom, ker gre za Nemce. Mi naravno nočemo braniti namestnika pred „Piccolom“ in njegovimi ljudmi. Namestnik je častit vojak in plemenit človek; po rodu Čeh, je bil vsikdar Čeh; mi beležimo to le v ta namen, da pokažemo liberalizem onih črnih duš v Trstu. Ljudij, ki neprestano pevajo o Kavurju, Garibaldiju itd. Čehom žele kakega Kollerja, ki naj bi jih menda natikal na vešala, ker se bore za pravice svojega naroda proti onim, ki so bili nekdanj toli obsovražljeni tudi od Italijanov. Kollerja žele Slovanom te novinarske hijene, ti ustavni pandurji — in hoteli bi ga iskati celo v namestniku Davidu!

Tako se je razvnelo „Jedinstvo“. Zastonj mu trud, kajti Brutus je vendar poštenjak, to je: „Piccolo“ je vendar-le liberalen list!

Plešejo kakor jim godi gospodar! Tako vsklika „Jedinstvo“ ozirom na izvestne časnike, ki neumorno doslednostjo pojo slavo poslušajočim in najostreje grajo padlim ministrom. Drugi gospodarji, druge goste in drug ples! To je morala izvestnih časnikov.

Spoštovanje narodnosti. Tako titulira naš ljubi prijatelj „Indipendente“ neki svoj članek od včeraj. Tako je prav, to ugaja tudi nam. Kaj pa se je vendar zgodilo hulega, in kako da se on postavlja na tako pravično stališče? Državna železnica je dostavila tržaškemu trgovcu nemško-slovenski avizo. Tu ker niso italijanske tvrdke primorane znati ni nemškega ni slovenskega jezika, moralo bi se imeti toliko ozira in spoštovanja (pravi „Indipendente“), da se dopošljejo dotični avizi v dež. jeziku, kar znači po „Indipendentovem“ seveda le italijanščino. Prav imajo Italijani in „Indipendente“, če zahtevajo svoje pravice, — ali kar hočeš, da ti drugi storé, to stori tudi ti drugim! „Indipendente“ in Italijani sploh, morali bi gornje geslo „spoštovanja narodnosti“ izvajati tudi za nas in ne izkoriščati in zahtevati samo za-se, kajti: če kdo tako lepo piše, mora tudi tako lepo postopati.

Smet v očesu državne železnice zapazili so takoj, bruna v lastnem očesu pa ne čujejo! Kar se pa tiče „deželnega jezika“, naj ne misli „Indipendente“, da je isti samo italijanski, marveč smo tu doma tudi mi Slovenci, kar sicer on dobro véjpa samo prikriva. To prikrivanje proti svojemu prepričanju pa je hudo, kaj ne dragi „Indipendente“?

Knezonadškof Missia. Z Dunaja javljajo: Včeraj se je vršil na papeški nunciaturi kanoniški kongres za knezonadškofa Missia. Kakor svedoka sta bila dva duhovnika iz Avgustineja. Na to je knezonadškof Missia v kapeli nunciature položil v roko nuncija obljubo zvestobe. Pozneje je bil banket, ki ga je priredil nuncij knezonadškofu v čast.

Spremembe v tržaškem novinstvu. „Socialistiški“ „Avanti“ je nehaj izhajati. Zameril se je menda centralnemu vodstvu, ker je preglasno brbljal, kar v resnici mislijo laški „socialisti“. — Z novim letom počne izhajati v Trstu list „L'Avvenire“, ki se bode nazival evfemistiški „krišćansko socialni“, ki pa ne bode družega, nego postranska zaloga znane tvrdke „Amico“ & „Ecco“. Nova firma za staro podjetje za zasramovanje Slovanov. Priporočamo prijateljem naj ga prav pridno — ne podpirajo!

Govori se tudi o velikih spremembah pri listu „Mattion“. Vzroka spremembam ni težko pogoditi. Govori se, da si je nekdo opeknel prste na tem podjetju za kakih 30.000 gld. To je bil res zavržen denar. Slovenci smo še tu, nekdo — to pa ni tisti „nekdo“ s 30.000 gl., je pa vendar-le šel.

Za slovansko vzajemnost. Občinski zastop obćine Šmihel Stopiče je soglasno vzprejel naslednjo

resolucijo: Obćinski odbor velike obćine Šmihel-Stopiče na Kranjskem obseja najostreje ostudne izbruhe tevtonske besnosti v državnem zboru ter obzaluje divje početje nemške nacionalne opozicije, ki je z divjim nasilstvom onemogočila delovanje parlamenta, in obzaluje istotako skrajno podlo in zaničevanja vredno pisarenje Slovanom protivnih časnikov, ki skušajo odgovornost za vse dogodke zadnjih mesecev odvaliti na desnico in naložiti jo po nejuvenih provokacijah izzivanim, zatiranim Slovanom. — Odbor čestita z občudovanjem predsedstvu poslanske zbornice na jekleni nevstrašenosti, s katero je odbijalo nedostojne lažnjive napade nemških kulturenoscev in pozdravlja radostno izjavo desnice kakor najboljšo nado boljše bodočnosti vseh slovanskih narodov naše države. — Obćinski odbor se nadeja, da bodo slovenske parlamentarne stranke in mej njimi zastopniki našega naroda slovenskega, nerazdružno in neomahljivo proti vsakemu, Slovanom sovražnemu navalu, naj pride od koder kogar koli, vztrajale v zmagovitem odporu.

Ljubljanski občinski svet je v svoji dne 21. t. m. dovolil več raznih rodoljubnih podpor in sicer: „Dramatičnemu društvu“ 6000 gold. redne podpore in za pokritje starih dolgov 500 gold. izredne podpore; „Glasbeni Matici“ 1200 gold., „Družbi sv. Cirila in Metoda“ 500 gld., „Rado-goju“ 250 gl., „Slov. planinskemu društvu“ 300 gld., za ustanovitev šolskega muzeja 200 gold., „Narodni šoli“ 200 gl., za šolske delarne 280 gl., za Löschnerjeve ustanovo 50 gl., za menso academico v Gradcu 50 gl., filharmoničnemu društvu 200 gld., streškemu društvu 26 gl., za meteorologična opazovanja 100 gold., za nasade nasproti „Nar. domu“ 1300 gld., za kemično poskuševališče 400 gld., za „Gospodinjstvo šole“ 500 gld. in za napravo kanala na Rimski cesti 24.000 gl.

V pojasnilo. Mnogoletni nabiralec rojanske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda, gosp. I. Treven, nam toži, da so ga nekateri gospodje razzaljivo odslovili, kar gotovo ni pravo. Nabiranje je težavna stvar in le hvaležni moramo biti vsakomur, ki se trudi s tem. Nadejamo se, da se ne dogodi več kaj takega. Naša narodna društva gotovo ne izročajo nabiralskih pol ljudem, ki niso tega vredni.

Posledice demonstracij v Gradcu. Vsi rezervni častniki v Gradcu so bili pozvani na tamošnje vojaško poveljstvo, kjer so se morali izjaviti pod prisego, da-li so se udeležili demonstracij ali pa pogreba onega delavca, ki je bil preboden od vojaške patrulje. Vsi dotičniki pridejo pred častno sodišče.

V isti hip pa se je izvršila v Gradcu demonstracija proti vojaštvu. Vršil se je namreč shod, ki je bil dobro obiskan, na katerem so sklenili, da ne bode več najemali vojaške godbe, ne za koncerte, ne za bale.

Razprava radi senzačnih dogodkov v Ste-njovcu na Hrvatskem je bila zaključena včeraj razglasenjem obsodeb. Na zatožni klopi je bilo 36 obtožencev. Od teh jih je obsojenih enajst na smrt radi umorstva treh uradnikov, osem pa radi različnih zločinov in prestopkov na težko ječo od 10 let do 10 mesecev. Ostali — 17 njih — pa so bili spoznani nekrivimi.

Novi parnik avstrijskega Lloyd. Upravno svetovalstvo avstr. Lloyd sklenilo je v seji dne 20. t. m., da napravi nov parnik od 7250 tonelat. Ta parnik bode za 1200 tonelat prostorniši, nego dosedanji največji parnik te družbe. Ta parnik vozil bode linijo v Indijo.

Izvažanje avstrijskega sladkorja v Indijo, ki se je povekšalo, je povod gradenju tega novega velikega parnika. — „Lloyd“ zdaljša v prihodnje tudi svojo zvezo od Kobe in do Yokohama in sicer šestkrat na leto.

Čista kri. Prijatelj, ki je bil nastanjen v Malem Selu, zna nam povedati, da bi človek, ki ne pozna natančnejše tamošnjih razmer, moral misliti, da tamkaj bivajoče ljudstvo je prave, stare rimljanske krvi. Kajti, če ideš po ulici, ne smeš niti govoriti slovanski. Če bi kdo mislil tako, motil bi se. Isti prijatelj nam pripoveduje namreč nadalje, da vsi ti „Rimljani“ znado hrvatski. Še več: oni občujejo doma z družino večinoma le hrvatski. Končnice njihovih priimkov, to so pa sami ič-i. Marsikateri teh voditeljev in pospeševalcev italijanizacije pa da je uradnik, sodni ali drugi. Go-

spodje Maloseljani imajo tudi navado da se pri-znavajo za „Istrijane“ in ne Dalmatince, kar so v resnici po zemljepisni legi. Seveda, v Dalmaciji se ne pleše več kakor godejo Italijani, ampak tam veje sedaj drugi duh. Sicer pa pristavljamo še, da je tudi po istrskih mestih povse slično onemu, kar smo tu naveli gledé Malega sela.

Tržaške novice. Fran Bartel iz Trsta vklatil se je v stanovanje Elvire Centis. Ker ni bilo nikogar, ugrabil je tam vaterproof in ga je prodal Elizi Meneghelli. Ko je slednja ravno ponujala vaterproof nekemu nepoznancu, prišla je lastnica Centis in je seveda takoj zapazila ukradeno jej blago. Policija je pa po podanem jej opisu takoj zvohalo uzmoviča Bartelna, kateri je tudi priznal, da je on izvedel to manipulacijo. Centis sme biti zadovoljna, kajti ne posreči se vsakemu, kar se je njej.

— Včeraj zjutraj se je hotel vsteti Viktor Zangross na premikajoči voz. Nesrečnežu se je spodrsnilo o skoku, vsled česar mu je prišla noga pod kolo. Poškodoval se je hudo.

— V sladkih sanjah in na čistem zraku je ležal po noči na ulici Celestin A. Bil je temu povod preobil užitek vina. Stražar, zapazivši ga, ni ga morda pustil mirno spati ali da bi ga bil celó edel, marveč spremil, oziroma potiskal ga je na komisarijat, kjer se mu je skadilo pozneje.

— Josip Tedeschi, delavec v arzenalu, padel je včeraj z 12 metrov visokega krova parnika „Daphne“, kateri se sedaj popravlja. Poškodoval se je hudo na glavi. Sedaj se nahaja v hudem stanju v bolnišnici.

— Neznani prijatelji odnesli so krčmarju Dragotinu Lusica 75 steklenic vina in drugih likerjev. Ravno taki nebodijihtraba prijatelji polastili so se minolo noč v hiši št. 613 v Rocolu 8 kokešij in 1 petelina.

— Pri nekem Catterinuzziju dobilo se je 9 kilogr. kave. Na vprašanje, kje je dobil kavo, je omenil trgovca, pri katerem jo je kupil baje. To pa ni bilo res. Sedaj pa pričakuje v ulici Tigor nagrade za svojo nespretnost. Prazniki so tu, preskrbel si je kave, da bi jo pil doma, a jo bode pil v kavarni Tigor. Saola to!

Najdaljši dan v Evropi imajo prebivalci mesta Reykiavika na otoku Islandiji. Ondi je neprestane dan cele tri mesece. V Petrogradu traje najdaljši dan 19 ur, a najkrajši pet ur.

Srečna Italija! V Modeni se je zbrala dne 19. t. m. pred mestno hišo velika množica ljudi. In to ljudstvo, česa je zahtevalo? Zahtevalo in upilo je: „Dajte nam dela, dajte nam kruha, da ne poginemo!“

In kako je moralo edgovoriti županstvo na ta klic?

Ker navzoče redarstvo ni moglo več vspešno zabranjevati naval ljudstva, poklicalo je županstvo na pomoč vojaštvo in zapodilo se je med ljudstvo konjištvo, da je je razpršilo. Mnogo je bilo zaprtih. Taki se bili torej odgovor, pomoč in tolažilo stradajočemu in zbeganemu ljudstvu.

Vse to pa ne more zadržavati razburjenega ljudstva, ampak vojaštvo mora še vedno varovati mestno hišo, ker se še vedne zbirajo množice pred isto.

Enakih in hujših dogodkov iz blažene dežele smo že beležili večkrat v našem listu. In mogli bi morda sleherni dan napisati polovico našega lista, ako bi hoteli beležiti vse.

Popolnoma je opravičeno torej, ako vse, kar more, zapušča svojo deželo uboštva in potem se ni čuditi prav nič, ako v Trstu in drugod vse margoli predajalcev kostanja, limonade itd., delavcev, privandrih iz lačne Italije.

Pač pa je čudno, da se nahaja v naši deželi mnogo takih, ki želijo iz vsega srca in komaj pričakujejo tega, da se ista priklopi in zjedini z ubogo lačno državo Italijo.

Svobodno jim bodi tako hrepenenje in take želje. Tudi ne bode gotovo nikdo žaloval, ako zapusti še danes vsa iredenta našo državo in se poda v obljubljeno deželo, marveč če jih srečamo, jim se gotovo še ognemo, da prej dospe na svoj cilj.

Naravnost nesramno pa je od njih strani, da se upajo tudi med našim ljudstvom pridigovati in propovedovati o dobrotah, ki bi jih lahko uživali onkraj luže in jim ucepali v srce simpatije in vzbujati jim hrepenenje po tej deželi.

Snivaj toraj le še naprej, draga iredenta, svoje sladke — pa samo — sanje o obljubljeni deželi in vedi, da naš človek ne pojde rad z dežja pod kap ali še hušje.

Maffia. Nedavno temu smo poročali, da so v mesta Palermo v Italiji prišli na sled veliki zavezi hudodelcev, ter da je zaprla tamošnja oblast okoli 70 členov te družbe. Tej družbi se pravi „Maffia“ in je jedna najnevarnejših italijanskih zvez hudodelcev.

Maffia ima svoj sedež v Siciliji ter so zastopani v njej vsi sloji tamošnje človeške družbe: od prvega gentlemana, ki se suče v fraku in glacerokovnicah po saloni najodličnejše gospode, pa do zadnjega delavca na polju ali vinogradu.

Velikansko moč ima ta skrivnostna in grozna zaveza, ki se ne boji ni hudča ni berča in ki o belem dnevu doprinaša največa grozodejstva in težko da bi jo zatrli kdaj, dokler bude dihal božji zrak njen zarod v Siciliji.

Jako zanimivo pa je znati o vzrokih, kako je prvotno nastala ta zaveza. Maffia je takorekoč zgodovinska posledica ljudskega zatiranja iz debe Saracenov in fevdalnega vladarstva na otoku. Prvotno je bila zaveza neko orodje nasproti nečuvnim krivicam v onih žalostnih časih, ko nikdo ni dosegel pravice na otoku, ako ni bil imovit. Iz namena samoobrambe se je pretvorila ta zveza pozneje v pravo in pravcato razbojniško zvezo, doprinašajočo najgroznejših činov in hudodelstev.

Ta zveza mori, izsiljuje in rubi; ima v rokah trgovino s pridelki, kateri narekuje po svoji volji cene; celo oporoke za društva ponareja in upliva na pravde. Vseled nastopanja te zveze se je ukoreninila v ljudstvu otoka Sicilije vera, da zakoni veljajo samo za trinoge in bogataše, kajti le-ti so, na katere je obrnen črni prst zaveze. V poslednjem času je zaveza zopet razvila svoje delovanje. Pred nekaterim časom je prišlo na posestvo bogataša barona Arrigo šest žandarjev v najlepši uniformi, ki so aretovali pesestnika v pričr vsega prebivalstva njegovega razsežnega posestva ter ga tirali proč. Pozneje se je izkazalo, da so žandarji člani „Maffie“, ki so zahtevali 120.000 lir odkupnine za ujetega graščaka. Drugokrat so umorili člani zaveze ravnatelja siciljske banke, ko se je le ta vozil v železnici. Morilci so bili telezniško oboje. Ta umor je bil naročen od palermške gospode, ki se je bala raznih razkritij ravnatelja, s katerimi je žugal, da spravi nekaj členov boljših krogov pred sodišče.

Mesto Palermo je jedne glavnih gnezd te zaveze in okolica tega mesta je znana že od nekdanj kakor prizorišče nečuvnih grozodejstev Maffie. V tej okolici se nahaja neštevilno skalovnih dupel, raztezajočih se labirintično na daleč okrog. Najstrašnejše teh dupel je duplo Balata, v katerem je imel svoj sedež glasoviti ropar Ignazio Randazzo, kateri živi sedaj v Ameriki kakor večkratni milijonar.

Iz tega dupla je prihajal nedavno temu silen smrad od gnjilih trupel in ta smrad je donesel sled o zadnjih grozodejstvih „Maffie“, o katerih smo poročali tudi mi.

In tako utegne priti na dan še mnogo strašnih rečij, katerih je doprinašala ta zaveza v teku časa, ko je bilo skrito svetu in oblastim njeno temno delovanje.

K zaključku tega poročila pa še jedno opazko. Govoré o nastanku te nečloveške zaveze smo dejali, da je izvorno nastala ta družba vsled tužnih razmer v davni prešlosti na otoku Sicilije, ko je oblastni del prebivalstva neusmiljeno pritiskal na onega, ki se ni mogel prištevati imovitim krogom. Da bi se tlačeni sloji osvobodili za nečuvne krivice, katere jim je prizadevljala preširna fevdalna hierarhija, ustanovila se je tajna družba hudodelcev, ki se je maščevala z ropi, umori in raznimi drugimi hudobijami.

Iz tega je razvidno, kako lahko si poišče uvaženi čut človeški sredstev in potov, katera mu pomorejo do maščevanja nad krivicami, ako je slučajno tlačeni naravno razporejen v to. In naravno razporejen v to je narod na Siciliji, obo černo-ranjavo, a zajedne do skrajnega strastno in romantično ljudstvo. A kaj bi bilo potem, ako bi bilo ljudstvo povsod drugod tako — romantično! Ne, „Maffia“ bi utegnula biti razširjena po vsem svetu in v precejšnjem delu bi utegnula biti zastopana med Slovani! Hvala Bogu, da vendar ni tako!

Loterijske številke, izžrebane dne 22. t. m.:

Praga	54,	60,	79,	15,	30.
Lvov	14,	24,	41,	69,	4.
Inomost	50,	46,	55,	84,	29.

Deutsche Einflüsse itd.

(Zvršetak.)

Seveda priznava Kraus tudi dobre strani te knjige, saj je njen spisovatelj germanist in slavist, nadarjen in marljiv delavec na slovestvenem polju.

Mi smo pa tega menenja, da v sedanjem velikem boju med germanstvom in slovanstvom za take spise ni primeren čas; sedanjí čas ni za to, da bi se avstrijski Slovani spravljali v tako odvisnost od Nemcev; zdaj ko je Mommsen iz Berolina pisal na Dunaj, da češke butice niso pristopne razlogom razuma, nego samo batinam; zdaj, ko je v našem parlamentu nemški vseučilišni profesor vihtel nož; zdaj, ko celó v nemškem parlamentu priznavajo treznejši možje, da ne mogo pritrđiti načinu, kakor so se vedli Nemci v našem parlamentu. Pridružujemo se želji, izraženi v „Dom in Svetu“, naj Murko v kakšnem krajšem spisu natančno opiše pojem romantike, da se o tem predmetu temeljito poučé tisti, ki niso germanisti, pa bi vendar radi znali objektivno resnico. Dozdeva se pa nam dalje, da je Murkova knjiga zopet dokaz, kako po nepotrebnem se naši slovenski učenjaki na Dunaju klanjajo uplivu osebnega občevanja z nemškimi učenjaki in uplivu nemško-židovske žurnalistike, na veliko kvar slovanski reči, kateri služiti je njihova prva dolžnost.*)

Skoraj ne moremo verjeti, da se je Jagić udeležil slovesnosti, prirejani na čast Mommsenu. Kakor sedaj stojé reči, se marsikateri slovenski mladenič naleze na Dunaju nenavadne dopišljivosti napram našim domačim razmeram in servilnosti na drugo stran. V svojem zagovoru proti Leskovcu v „Slovanskem Svetu“ Murko sam priznava svojemu spisu „Iz provincije na Rurkem“, v „Ljublj. Zv.“ 1888. nekatere slabosti. Trdno smo prepričani, da bo čez 10 let sodil istotako „Deutsche Einflüsse“.

Te razmere so nas privedle do tega premišljevanja, je-li bi ne bilo boljše, da bi naši slovenski mladi slavisti, če že ne pohajajo grške univerze, šli na češko ali krakovsko vseučilišče učiti se slavistike, posebno v sedanjih tako temeljito izpremenjenih razmerah med slovauskimi rodovi v Avstriji? Tam bi jih gotovo podpirali to bratovski. V začetku pa bi radi večih potnih stroškov in drugih potrebičin prve pomoči morda ne odrekla naša plemenita rodoljuba in milijonarja Gorup in Kalster. Potem bi ne bilo mnogo takih slučajev. Odgojeni smo res v zahodnem duhu, ali odslej se moramo brigati za slovanski vzhod:

Svoji k svojim!

*) Od kompetentne strani smo slišali, o značilnem slučaju, kako upliva tako nepotrebno povdaranje nemške romantike.

V neki srednji šoli se je bil razlagal naš dični Stritar; čitale in označile so se njegove najbolj markante poezije. Potem je vprašal profesor: „Katero predmete je opeval Stritar?“ Dijak je začel razlagati upliv — nemške romantike, da-si se nič omenilo poprej o tem predmetu.

Najnovejše vesti.

Praga 23. To noč so nepoznani zlikovci, porabivši okolnost, da je bila tema, zopet poskusili napasti šolo v Visovic. Bilo je kakih 15 izgredukov, — kolikor se je moglo razločiti v temi — ki so se bližali šoli. Ko pa je jeden izgredukov vrgel kamen proti šoli, je posegel stražnik vmes in je vstrelil iz revolverja na izgreduke.

London 23. „Times“ javljajo iz Kobe, da je vest o zasledenju Port Artura po Rusih strašno vznemirila japonsko ministerstvo. Ministerstvo se je sestajalo v dolge seje.

Madrid 23. Glasom poročila iz New Yorka so ustaši obesili polkovnika Ruiz in ga niso ustrelili. To vzbuja splošno ogorčenje Govorica gre, da so ustaši nblili še dva druga španjska častnika.

Trgovinske brzojavke in vesa.

Spomlad 1898 11.94 do 11.96	Oves za spomlad 6.34—6.38
Kava za spomlad 8.63, 8.65	Koruzka za maj-juni 1897 5.42 5.43
Pšenica nova od 78 kil. f. 13.—	13.10 od 78 kil. f. 13.15
13.20 od 80 kil. f. 13.25—13.30,	od 81. kil. f. 13.30
13.35, od 82 kil. f. — — — — —	13.40 od 83 kil. f. 13.45
Pšenica: ponudbe slabe, povpraševanje slabo. —	Prodaja 18000 m. st. Vreme: mrzlo.
Kava Santos good average za dec. 39.—	za april 39.75
Kava Santos good average za december 39.—	za mare 39.50 za maj 39.75 za september 34.25 mirno.

Dunajska borza 23. decembra 1897

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.05	102.—
„v srebru	101.95	101.95
Avstrijska renta v zlatu	121.60	121.60
„v kronah	101.65	101.65
Kreditne akcije	349.50	349.90
London 10 Let.	120.05	120.05
Napoleoni	9.53	9.53 1/2
20 mark	11.79	11.78
100 Ital.	45.60	45.50

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po glđ. 3.60 in glđ. 1.20 Zbirka fritanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65. 75 nvč. in več

samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih Barriera vecchia š. 7

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoočerni cvet“ (Millefiori). Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za ozdravljanje, stoji 50 nč. ter se dobiva v odličovani lokarni

PRAXMARER „Ai due Niori“ Trst, valiki trg.

Varstveno znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi, pripomano čvrstno, bolečino blažede mazilo, dobiva se po 40 nč., 70 nč. in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostne samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Tiskarna Gutenberg

Gljalka ces. kralj. universitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne potrebe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, rokočvorov v vsakem obsežu, brošur, plakatov cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitkov z napisom, naslovnih listkov jedlinih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih-, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjčnih časozapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega črtanega papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst